УДК 37.1

ОСВІТНЯ ТРАЕКТОРІЯ І ЇЇ ФОРМУВАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Перунова О.М., к.ю.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Згідно ст. 62. П.15 Закону України «Про вищу освіту» та Положення про організацію освітнього процесу вільний вибір здобувачем освітніх компонентів освітньої програми становить не менше 25% від загального обсягу програми підготовки (не менше ніж 105 для спеціальностей, що передбачають доступ до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання). При цьому здобувачі певного рівня вищої освіти мають право вибирати освітні компоненти, що пропонуються для інших освітніх програм та рівнів вищої освіти.

Від того слід підкреслити повний демократичний підхід вищої школи в формуванні освітньої траєкторії, що надає можливість здобувачеві визначитися з напрямом його навчального шляху. Причому використання сьогодні автоматизованої системи управління навчальним процесом дозволяє без перешкод зробити це анонімно і особисто відповідно своїх міркувань і спостережень.

Таке запропонування, надає студенту необхідну зацікавленість в самому виборі, лише тільки він буде нести відповідальність за ті предмети, що обрав, а це певною мірою формую гнучкість учбового процесу, самостійність і направлено на результативність, яка повинна бути результатом тої самої зацікавленості.

Безперечно, ми не можемо забувати про ті компоненти, які стають обов’язковими при вивченні у вищому закладі, але вони є тим каркасом на

якому тримається шлях засвоєння певної професійної компетентності для майбутнього фахівця, спрямовує надбання таких професійних здібностей, що будуть у нагоді для подальшого розвитку спеціаліста.

Отже, обираючи якійсь конкретний предмет, сам здобувач оцінює свої можливості набуття певних знань, формує їх саме під себе згідно своїх особливостей та здібностей, що надає можливість йому закрити свої особисті інтереси по отриманні конкретних знань, поглибити їх, набути компетенції, що можуть бути потрібні для реалізації своєї професії та і просто життя.

Все це, можливо в тому випадку, коли самі курси дисциплін є підготовленими і матеріально і технічно є наповненими, про повинен перейматися сам викладач, і мати сьогодні не лише знання в галузі свого наукового предмета, а і знання на рівні цифрової грамотності, що іноді є проблематичним. Від того дуже, актуальним стає питання для самого викладача повісити свій освітні траєкторії, що будуть пов’язані з розуміння оформлення курсу з дисципліни у форматі цифрового вигляду та вдосконалити знання з галузі електронного документообігу.

Таким чином, сучасне ставлення та розвиток вищого навчання, спонукає всіх учасників учбового процесу швидко підключитися в розвиток нового курсу освіти, що дозволяє опанувати демократичні напрями і підходи розкриття особистості її можливостей, дає можливість самому здобувачеві визначити вибіркові компетентності для застосування у своєму житті і професії.

Вважаємо, що опанування таких можливостей індивідуального шляху здобувачів, робить викладання у вищій школі гнучким і конкурентоспроможним, адже кожен викладач буде намагатися запропонувати свій унікальний курс, намагатися зацікавити свого студента.